Recensie: The room next door ****

Kinepolis Antwerpen
woensdag 8 januari 2025

foto © Alternative films

Recensie:
Euthanasie of (medeplichtigheid) aan zelfmoord? Dat is de vraag in The Room Next Door dat Pedro Almodóvar schreef en regisseerde. De prent raden we absoluut af voor al wie recent een dierbare verloren heeft omdat het einde van het personage waar het allemaal om draait steeds concreter wordt naarmate de film vordert. The room next door kan voor hen dus redelijk confronterend overkomen. Reden wellicht ook waarom we vaststelden dat helaas enkele toeschouwers die zich hoogstwaarschijnlijk onvoldoende geïnformeerd hadden, de zaal vroegtijdig verlieten.

Want laat een ding duidelijk zijn, The room next door is een prachtige film geworden, met veel oog voor licht, klank en beeld. Met een focus die de mens terugvoert van de stad en opnieuw doet connecteren met de natuur. Van daar waar de sneeuw roze kleurt naar waar die zoals die hoort te zijn, wit is met andere woorden. De film gaat ook over vriendschap, vertrouwen, elkaar testen, risico's nemen en elkaar uiteindelijk ook kunnen loslaten. Maar er zit ook een gitzwarte ondertoon in als het gaat over de staat waar onze wereld nu in verkeert, het klimaat, en de gezondheidssector die op instorten staat om maar iets te zeggen.
Want wat Martha (Tilda Swinton) wil doen, is gewoon illegaal in de staat waar ze haar leven wil beëindigen. Ze kan geen euthanasie aanvragen in het ziekenhuis omdat het er gewoon niet wettelijk toegelaten is, maar vindt van zichzelf dat het welletjes is geweest die strijd die ze elke dag moet voeren met zichzelf. Ze wil graag nog enkele weken genieten van het leven in het bijzijn van Ingrid (Julianne Moore) een vriendin, dan te blijven vechten tegen de kanker die in haar woedt.
Martha zal een buitenverblijf te midden van de natuur huren voor een maand. Ze spreekt met Ingrid af dat wanneer haar kamerdeur dicht is 's ochtends, het gebeurd is. Ingrid hoeft geen verpleegster te spelen, voor Martha is ze haar gaste en dus mag ze gerust gaan fitnessen terwijl zij in huis blijft of geniet van de zon op het terras.
Het risico dat Ingrid neemt, is dat ze door de lokale recherche beschouwd kan worden als medeplichtige aan een illegale daad. Het is dus al zo ver gekomen, dat de twee een plan moeten uitdokteren, een script dat Ingrid moet volgen van zodra Martha er niet meer is. Daarbij hoort ook de steun van een advocate uiteraard.
The room next door leest dus als een pleidooi voor het legaliseren van euthanasie. Maar is bovenal een eerbetoon aan echte vriendschap waarbij je onbaatzuchtig een goede daad verricht voor een vriendin. De kracht van deze film zijn de ijzersterke dialogen en het acteerwerk van zowel Swinton als Moore. Het duo delivert dus. En dat doet ook de muziek van Alberto Iglesias. Edu Grau die de cinematografie voor zijn

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

rekening nam, legt onder andere de focus op schilderkunst, architectuur en basiskleuren als groen en rood. Wat ons betreft krijgt de film een uitgesproken groene eindscore.

< Bert Hertogs >

Wie vragen heeft over zelfdoding, kan anoniem terecht bij de Zelfmoordlijn via het gratis nummer 1813 of op de website www.zelfmoord1813.be.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.